

JOC SECUND

***REVISTA GRUPULUI SCOLAR
ECONOMIC ADMINISTRATIV
" ION BARBU "
GIURGIU***

SUMAR

- 1. MICUL PRINȚ.....pg.1**
- 2. LEGENDELE MĂRȚIȘORULUIpg.2**
- 3. CÂND DUMNEZEU A CREAT MAMELEpg.3-4**
- 4. MODA LA ZIpg.5**
- 5. CE MAI SĂRBĂTORIM ÎN LUNA MARTIE ? pg.6-7**
- 6. INTERVIU CU UN CAMPION pg. 8**
- 7. CONSUMUL DE DROGURI ȘI INFRAȚIONALITATEApg. 9**
- 8. ISTORICUL ZILEI DE 1 APRILIE pg. 10**
- 9. HIV / SIDA – test de evaluare pg. 11-12**

MICUL PRINȚ

„Micul prinț” este cea mai mare carte mică! E o carte pentru copii cu un copil, dar e o carte care trebuie citită toată viața, mai ales când copilăria stă să se stingă în noi ca un foc sub cenușă. O altă carte mică – mare este poemul „După melci” al lui Ion Barbu. Îl citesc mereu ca să pot fi pregătit să întâmpin primăvara.

Sau „Vrăjitorul din Oz”, sau „Călătoriile lui Gulliver”, sau „Căpcăunii” (Pascal Bruckner), sau „Amintiri din copilărie”, sau, mai nou, „Pescărușul” lui Richard Bach.

Numesc carte mică – mare o carte pentru copii tocmai bună de citit de către părinții lor. Mai precis, aceste texte au darul de a putea fi citite în același timp și de copil și de adult sau își pot citi unul altuia povestea, fiecare având sentimentul definitiv că mesajul îi este destinat. Sunt cărți – stereo care sună la fel de bine în urechea copilului ca și în urechea adultului, cărți care confirmă strălucit versul lui Rilke: „Soarta este copilărie condensată”.

Îmi imaginez cum lumina acestor texte fac o năstrușnică difracție descompunându-se în imaginație înțeleaptă la copil și înțelepciune imaginativă la necopil. Mici dar mari, pentru că țin umanitatea compactă, evitând ruperea răsăritului de apus, a izvorului de deltă, producând întâlnirea admirabilă a omului cu destinul său: **omul nu este ci are a fi**. Ele înlesnesc o subtilă trecere a ștafetei și un tip special de nemurire: imaginea noastră citind în mintea copiilor noștri, imaginea noastră de inși prădați de fascinație, exaltați în spirit, nerăpuși de timp...

Presupun că știți povestea Micului prinț: sunt acolo căutări, căci căutarea este prima formă a găsirii, întrebări inocente, interacțiuni interesante. Centrul de greutate al povestirii este episodul întâlnirii dintre Micul prinț și vulpe. Cum se plectisea foarte tare (eu vânez pui, oamenii mă vânează pe mine), vulpea îi propune prințisorului să devină prieteni, s-o domesticească (a domestici înseamnă a crea legături). Deși el însuși venise pe pământ pentru a căuta prieteni, Micul prinț primește cu neîncredere propunerea vulpii, deoarece înseamnă să piardă timp cu atari domesticiri... În mare formă ped – agogică, vulpea îi explică micului sceptic că nu există magazine de prieteni, și prin urmare nu ai decât prieteni pe care ți-i faci, ți-i construiești cu răbdare (e nevoie de rituri) ca pe o casă sau ca pe un pod. De-a dreptul inspirată, vulpea îi etalează omului beneficiile întreprinderii: scăpăm de plectiseală, de in – diferență (eu sunt pentru tine o vulpe ca alte mii de vulpi, tu ești pentru mine un băiețel ca alte mii de băiețeli), declanșându-se în noi fiorul unicității: *dacă m - ai domestici, eu aș fi pentru tine unică în lume, tu ai fi pentru mine unic în lume...*

Mai mult decât atât, își continuă vulpea formidabila demonstrație, se va întâmpla un lucru și mai grozav: universul fiecăruia se va mișca, va intra în expansiune, va fi atacat de inflație. *De exemplu, spune vulpea, vezi tu lanul de grâu de acolo: mie nu-mi spune nimic pentru că nu mănânc pâine, dar dacă tu m-ai împrietenit, aș tresări la fiecare adiere a vântului prin lanul de grâu, pentru că tu ai părul auriu.* Dumnezeu, ce dezmarginire, ce ilumionare, ce îmbogățire: lucrurile se colorează, încep să palpitate, devin semne, semn – ifică, capătă în – semn -ătate.

Cartea aceasta reușește să pună în evidență cea mai interesantă formă de libertate a omului: libertatea de a semnifica; nu putem schimba multe lucruri, dar putem schimba lumina pe care o proiectăm asupra lor, deci înțelesul lor pentru noi: aceasta e o carte pentru copii?!... Povestea continuă spunându-ne cum cei doi se împrietenesc și cum – inevitabil?!, vine clipa despărțirii: vulpea începe să plângă iar băiețelul intrigat – încurcat pune o întrebare banală care permite cel mai extraordinar răspuns: **Și atunci, noi ce - am câștigat?** Și vulpea răspunde : **Noi am câștigat din cauza culorii grâului.**

De parcă tocmai îl terminase de citit pe Heidegger cu celebra sa „Ființă și timp”, vulpea geniala îi mai spune băiețelului că timpul pe care ni-l dedicăm unul altuia în sensul în-grijorării și în-grijirii ne face atât de importanți unul pentru altul. Filosoful amintit se exprima astfel : **A iubi un om înseamnă a avea grijă de esența vieții sale, făcând din viața celui alt miza propriei vieți. Nu se poate pătrunde în adevăr decât prin dragoste**, argumentează gânditorul german, dar vulpea o spune și mai frumos și mai memorabil : **ESENȚIALUL NU E VIZIBIL DECÂT CU INIMA**. Iar Micul prinț repetă cu scopul de a - și aminti.

Prof. MARIAN STAVARACHE

UNA DIN LEGENDELE MĂRȚIȘORULUI

"Primăvara își face propria declarație, atât de tare și de clar, încât grădinarul pare să fie doar unul dintre multele ei instrumente, și nu compozitorul."

A fost odată un om sărac. Acesta confecționa tot felul de lucruri pentru păpuși: fundițe, snurulețe, hăinuțe. Apoi le vindea la piață. Intr-o zi, omul văzând că i s-au terminat materialele, a găsit prin casă două suluri de ață albă și roșie. Se gândea, se gândea, ce poate să facă cu ele. Nu după mult timp știu ce să facă cu ele. Luă cele două ațe, rupse din fiecare și le împleti. Era foarte fascinat de ceea ce crease și adăugă un mic tablou de care prinse snurulețul. S-a tot gândit: cum să denumesc această creație? Știu! Mărțisor, deoarece suntem în luna martie și suntem în prima zi a lunii. Aceste lucruri vor fi dăruite de către bărbați femeilor drept cadou. Și făcu mai multe modele. Așa s-a dus vestea despre acest lucru în toată lumea. Și oamenii sărbătoreau această zi deoarece doreau să păstreze în memorie momentul în care săracul a inventat acest simbol al primăverii și reînnoirii. Și în zilele noastre se sărbătorește prima zi de martie.

Sărbătorirea zilei de **8 martie**, Ziua Internațională a Femeii, își are originile în mișcările sindicale din America, de la începutul secolului trecut. În 1907, femeile lucrătoare în industria textilă au organizat la New York manifestații de protest, împotriva condițiilor grele în care munceau. Sindicatele cereau reducerea zilei de muncă la 10 ore și salarii mai mari. Împotriva manifestărilor de atunci a intervenit în forță poliția. Anul următor, pe data de **8 martie**, lupta sindicalistelor a fost comemorată, în același New York, de un marș asemănător. Aceasta urma să fie ziua din calendar care, peste 69 de ani, era proclamată oficial, în sesiunea Adunării Generale a O.N.U., ca Zi a Femeii.

Când Dumnezeu a creat mamele

"Fericirea? Culoarea ei trebuie să fie verdele primăverii, imposibil de descris. Această culoare se repetă în fiecare frunză nouă. Puterea regenerativă a naturii explodează în fiecare fir de iarbă, în fiecare tulpină, în fiecare ramură. Lucrând în mijlocul naturii simt verdele fuzionând cu trupul meu. Pline de energie, razele soarelui printre frunze mă fac să fiu fericit."

Când Dumnezeu crea mamele era în a șasea zi. Un înger i-a apărut și i-a spus: "O să cam ai de lucru la această creație..."

Și Dumnezeu i-a răspuns: "Ai citit punctele acestei cereri?"

- Trebuie să se poată spala, dar să nu fie din plastic;
- Să aibă 180 de părți mobile...toate să poată fi înlocuite;
- Să alerge după cafea neagră;
- Să aibă poale care să dispară atunci când stă în picioare;
- Un sărut care să poată vindeca orice, de la un picior rupt și până la o legătură de dragoste terminată prost;
- Să aibă șase perechi de mâini;

Îngerul și-a scuturat capul încet și a răspuns: "Șase perechi de mâini...în nici un caz."

"Dar nu mâinile sunt cele care îmi fac mie probleme" a spus Dumnezeu "Ci cele trei perechi de ochi pe care mamele trebuie să le aibă."

"Așa este modelul standard?" a întrebat îngerul.

Dumnezeu a dezaprobat "O pereche ca să vadă prin ușa închisă atunci când întreabă: copii ce faceți acolo? O altă pereche în spatele capului pentru a vedea ceea ce nu ar trebui să, bineînțeles, ultima în frunte pentru a se putea uita la copil când acesta greșește și trebuie să-i spuna: te înțeleg și te iubesc.

Doamne," spuse îngerul, "mai bine lasă pe mâine..."

"Nu pot" i-a răspuns Dumnezeu "Sunt așa de aproape de a crea ceva atât de apropiat mie. Deja am creat mama care se face singura bine atunci când este bolnavă, care poate hrăni o familie de șase persoane cu un singur hamburger..."

Îngerul a verificat modelul și a spus: "Este prea firava".

"Dar este rezistentă!" a răspuns Dumnezeu "Nu poți să-ți imaginezi câte poate îndura mama asta!"

"Poate să gândească?"

"Nu numai că poate să gândească, dar poate raționa și face compromisuri." a spus Creatorul.

În final, îngerul s-a aplecat și și-a trecut degetele pe obrajii mamei. "Există o crăpătură!" s-a pronunțat el. "Ți-am spus că te străduiești prea mult cu acest model."

"Nu este o crăpătură" „a răspuns Domnul "Este o lacrimă."

"La ce folosește?" a întrebat îngerul.

"Este pentru fericire, pentru tristețe, pentru dezamăgiri, pentru durere, pentru singurătate și pentru mândrie."

"Ești un geniu!" a exclamat îngerul.

Domnul s-a uitat trist și a spus "Dar nu am pus-o eu acolo!"

8 MARTIE

Surâsul mamei mele

Surâsul mamei mele
Atât de blând și cald
Îmi dă putere în viață
Și liniștea ce-o am .

În primăvară-i ziua ta
Și mii de ghiocei ți-aș aduna
Dar mult mai mult aș vrea să-ți dăruiesc
Pentru surâsul tău cu care mă-ncălzești.

Ești raza mea de soare
Și cer senin tu ești
Îți dăruiesc o floare
Și un veșnic mulțumesc.

Rădoi Denisa cls. a IX-a B

"Unde înfloresc florile există și speranța."

CE MAI SĂRBĂTORIM ÎN LUNA MARTIE ?

ION BARBU (1895-1961)

Matematicianul

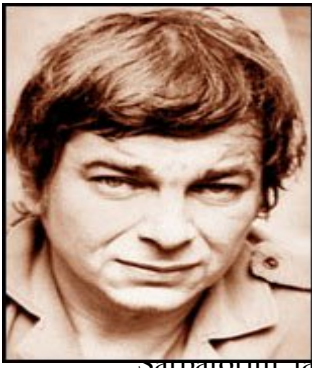
Talentul său matematic se manifestă încă din timpul liceului, elevul Barbilian publică remarcabile contribuții în revista *Gazeta matematică*. Tot în acest timp, Barbilian își dezvoltă și pasiunea pentru poezie. Între anii 1914-1921 studiază matematica la Facultatea de Științe din București, studiile fiindu-i întrerupte de perioada în care își satisface serviciul militar în timpul Primului Război Mondial.

Carierea matematică continuă cu susținerea tezei de doctorat în 1929. Mai târziu participă la diferite conferințe internaționale de matematică. În 1942 este numit profesor titular de algebră la Facultatea de Științe din București. Publică diferite articole în reviste matematice. De deosebită importanță sunt două dintre contribuțiile lui: o scurtă lucrare de două pagini apărută în *Casopis Matematiky a Fysiky* (1934-1935), unde definește o procedură de metrizare care va fi numită de Leopold Blumenthal „spații Barbilian”, și două lucrări în *Jber. Deutsch. Math. Verein.*, apărute în 1940 și respectiv în 1941, intitulate *Zur Axiomatik der Projectiven ebenen Ringgeometrien*, și care au inspirat o direcție de cercetare în geometria inelelor, direcție asociată azi în literatura de specialitate cu numele său, al lui Hjelmslev și al lui Klingenberg.

Scurta prezentare a spațiilor poeziei lui Ion Barbu

Fenomenul artistic barbian s-a născut în punctul de interferență al Poeziei cu Matematica, de aceea poezia lui este cu mult deosebită de cea a lui Arghezi și Blaga, întrucât gradul ei de dificultate e mai mare. Mai exact spus, înțelegerea poetului asupra a ceea ce trebuie să fie poezia e mai aproape de concepția unor poeți moderni și singulari ca Stephane Mallarmé sau Paul Valéry, decât de concepția mai generală, impusă de romantism. Apoi nu trebuie uitat că poetul a fost debutat de un matematician și că modul lui de a gândi în spiritul abstract al matematicii s-a impus și în planul reprezentărilor poetice. **Ion Barbu** însuși afirmă: "Ca și în geometrie, înțeleg prin poezie o anumită simbolică pentru reprezentarea formelor posibile de existență... Pentru mine poezia este o prelungire a geometriei, așa că, rămânând poet, n-am părăsit niciodată domeniul divin al geometriei."

Într-un interviu acordat lui Felix Aderca, din 1927, creația lui **Ion Barbu** era împărțită de acesta în patru etape: parnasiană, antonpanescă, expresionistă și șaradistă. În studiul din 1935, Introducere în poezia lui Ion Barbu, Tudor Vianu reducea această clasificare la doar trei etape: parnasiană, baladic - orientală și ermetică. Această din urmă împărțire a devenit clasică.

NICHITA STĂNESCU
(1933 - 1983)

Sărbătorim la sfârșit de martie versul și inima celui ce a fost o clipă fericită în literatura română, pe cel care a fost însuși POETUL, în majuscule și în marmură, pe cel mai mare poet dintre câți au fost vreodată- îl sărbătorim pe Nichita Stănescu. El a trăit și a murit pentru poezie în toate clipele noastre de luciditate, de veghe și de somn. El nu a făcut, nu a fost altceva decât poezia pe care a redefinit-o, a lucrat-o dăruindu-ne-o în forma și în adevărul ei de minune a lumii, pe care în genunchi ar trebui s-o citim și s-o ascultăm.

Din aceste motive, simțim nevoia să vorbim despre el, dar mai ales să vorbim mult cu el, să descoperim universul liricii sale, în care s-a făcut că se joacă cu niște jucării care s-au numit pe rând: univers, existență, destin, iubire, trup, singurătate.

Nichita nu va veni singur la întâlnirea cu voi, el își va lua cele mai dragi ajutoare: mama și sora, pe cei mai dragi prieteni care i-au fost mereu aproape.

„Acum, când amintirea fiului meu iubit e tot ce mi-a rămas, mă reîntorc în copilăria lui, ca într-o oază plină de lumină.

Poate uita vreodată o mamă prima zi de școală a fiului ei?

Îi cumpărasem uniformă: un șorțuleț gri-pepî cu fundă albastră și basc alb; era foarte emoționat și în același timp foarte necăjit că șorțulețul îi era prea lung și nu i se vedeau pantalonii ca să știe lumea că e băiat. Era atât de dulce, cu ochii lui albaștri, visători, cu părul blond, cu fața lui îmbujorată, încât toți credeau că e fetiță și el nu concepea acest lucru! Așa că i-am scurtat șorțulețul.

Și acum îi simt mînîța strângînd-o pe a mea când am plecat împreună, emoționați, la școală!

Și atunci nu știam că primul drum spre școală va fi primul drum spre eternitate.”

TATIANA STĂNESCU
Mama poetului

INTERVIU CU UN CAMPION

„Poartă-te cu trupul tău nu ca și cum ai trăi numai cu el - căci ar fi o neghiobie; nu ca și cum ai trăi numai pentru el – căci ar fi un păcat; ci doar ca și cu ceva fără de care nu poți trăi.” (F. DE QUEVEDO Z VILLEGAS)

R: *Am să te rog să te prezinți pentru a te cunoaște cititorii...*

C.C: Mă numesc Cosmin Ciuprun, sunt elev în clasa a XII-a F din Grup Scolar Economic –Administrativ „Ion Barbu”, am 18 ani, ochi albaștri și sunt posesorul unui corp cu mușchi bine definiți...(glumesc).

R: *Caracterizează-te în câteva cuvinte!*

C.C: Sociabil, sensibil, ambițios, cu simțul umorului. Defectele să mi le spună ceilalți...

R: *De când a început preocuparea ta pentru culturism?*

C.C: Dacă îmi aduc bine aminte, acum 5 ani l-am văzut la televizor și în reviste pe Florin Uceanu și m-a impresionat atât de tare încât am hotărât să merg la sală.

R: *De ce culturism?*

C.C: Am ales culturismul deoarece îmi plac provocările - că despre asta vorbim. Acest sport îți dă încredere în tine, un corp sănătos și, implicit, o minte sănătoasă. În plus, te întărește psihic.

R: *Este o pasiune sau doar un mod de a petrece timpul liber?*

C.C: Este o pasiune...chiar mai mult...un mod de viață!

R: *Ce sacrificii ai făcut pentru culturism?*

C.C: Păi...mi-am sacrificat o parte din adolescență (dacă pot spune așa). Nu am mai ieșit cu prietenii, distacțiile au fost mai rare, am renunțat la micile plăceri adolescente: dulciuri, haine pentru că am investit banii în pregătirea mea.

R: *Ce rezultate notabile ai avut până în prezent?*

C.C: Am fost foarte fericit când am devenit vicecampion național la categoria +70 Kg, juniori mici.

R: *Ce a însemnat pentru tine concursul național?*

C.C: Concursul național a însemnat multă muncă, în primul rând. Am întâmpinat greutăți pentru că a trebuit să slăbesc 13 Kg. Fiind primul concurs de această anvergură, odată cu titlul de vicecampion, am devenit cunoscut cât de cât în lumea sportului și mai apreciat de prietenii.

R: *Te admir foarte mult și te felicit sincer. Acum spune-mi ce planuri ai pe mai departe?*

C.C: Îmi dorec să intru la ANEFS, să devin campion absolut, să particip la concursuri internaționale, să devin profesionist...Cam multe, nu?

R: *Poți să le dai câteva sfaturi tinerilor de vârsta ta?*

C.C: Să se lase de fumat, să nu se lase influențați de anturaj, să practice orice sport și să aibă grijă de sănătatea lor. Să lupte pentru visele lor.

**Prof. ROXANA BĂRBULESCU
Elev COSMIN CIUPRUN CLS. a XII-a F**

Relația dintre infracționalitate și consumul de droguri

În ultimii ani a crescut îngrijorător infracționalitatea legată de consumul de droguri.

Unul dintre motivele care îi determină pe consumatorii de droguri să comită infracțiuni este starea de irealitate în care se află. Drogurile, în special halucinogenele, îi modifică unei persoane percepția reală asupra lucrurilor înconjurătoare, omul acționând în funcție de noua percepție. Consumatorul de droguri are tendința de a percepe realitatea într-un mod deformat, considerându-i pe cei din jur ca fiind dușmanii săi.

Al doilea motiv îl constituie nevoia de bani pentru procurarea dozei zilnice. Întrucât traficanții vor să-și formeze o clientelă cât mai bogată, ei ademnesc tinerii, la început, cu oferte tentante. Pe măsură ce dependența a fost creată, prețurile cresc, începe hărțuiala. Pentru că nevoia de drog este mai puternică decât orice, consumatorul începe să fure, să jefuiască, să se prostitueze. Demulte ori, traficanții le oferă doze zilnice în schimbul unor servicii precum transportul unor anumite cantități de droguri, chiar uciderea celor care le stau în cale.

Consumul de droguri poate fi relaționat cu infracționalitatea în trei moduri:

1. simplul consum de droguri constituie infracțiune
2. săvârșirea infracțiunii este facilitată de consumul de droguri, de exemplu prin reducerea inhibițiilor comportamentale
3. săvârșirea infracțiunii pentru a procura banii necesari cumpărării drogurilor.

În cazul în care un consumator de droguri se află la volanul unui automobil, acesta pune în pericol nu numai propria viață ci și pe a celor din jur, deoarece drogul diminuează reflexele, omul devenind inapt de a reacționa corespunzător la recepționarea unui semnal, putând săvârși infracțiunea de ucidere prin culpă. Și pietonii aflați sub influența drogurilor prezintă un pericol pentru circulația rutieră, mulți dintre ei devenind victimele accidentelor pe care le provoacă.

S-a remarcat faptul că, pe măsura trecerii timpului, scade îngrijorător vârsta celor ce săvârșesc infracțiuni din cauza consumului ilicit de droguri. Tinerii reprezintă categoria cea mai vulnerabilă la consumul de droguri, aceștia fiind dispuși mereu să încerce noi experiențe. Ei sunt gata să facă orice pentru a-și înlătura inhibițiile, pentru a-și amplifica senzația de calm sau de îndrăzneală. S-a semnalat creșterea procentului de delincvenți minori chiar din rândul familiilor organizate social, cu statut profesional și cultural ridicat.

Drogul provoacă violența împotriva consumatorului însuși, apoi împotriva familiei și, în cele din urmă, împotriva întregii societăți.

Agencia Națională Antidrog Coordonator : Centrul de Prevenire, Evaluare și

**Consiliere Antidrog, Giurgiu
Subinsp. Roxana Popescu**

Istoricul zilei de 1 Aprilie

Fiindcă ne apropiem de sfârșitul lunii martie...nu putem să ignorăm începutul lunii aprilie...

Pentru cei cu simțul umorului dezvoltat și cu un gust deosebit pentru farse, ziua de 1 aprilie este un prilej foarte bun de distracție. Pentru cei cu mulți "dusmani" sau prieteni glumeți, s-ar putea să fie mai degrabă o zi în care să nu își dorească să iasă din casă. După cum spunea Mark Twain, "ziua de 1 aprilie este ziua în care ne amintim ce suntem în celelalte 364 de zile ale anului".

Una dintre ipotezele cu privire la originea zilei de 1 aprilie este legată de Noe, care se pare că și-a trimis porumbelul să caute în mod greșit pământ uscat după ce inundația a început să se retragă de pe uscat pe 1 aprilie.

O a doua ipoteză, acceptată de majoritatea, susține că originea zilei de 1 aprilie are legătură cu schimbarea calendarului gregorian. În vechiul calendar gregorian, ziua Anului Nou era sărbătorită pe data de 1 aprilie, în loc de 1 ianuarie. După schimbarea calendarului gregorian, în anul 1582, în timpul lui Carol al IX-lea, oamenii au avut inițial probleme de a se obișnui cu sărbătorirea noului an pe 1 Ianuarie. Câțiva oameni care sărbătoreau Anul Nou pe 1 aprilie, au fost numiți "April fools" (nebuni de aprilie).

Ziua de 1 aprilie este recunoscută ca fiind Ziua Păcălelilor în Statele Unite ale Americii, Marea Britanie, Spania, Italia, Portugalia, Suedia, Norvegia, Germania și Franța. În Franța cel care cade victima unei păcăleli este numit "poisson d'Avril". În Anglia este numit "noddy", iar în Scoția acestuia i se spune "April qowk" sau "April cuckoo" (cuc de aprilie).

Se pare că Ziua Păcălelilor este sărbătorită chiar și în unele țări din America Latină, cum ar fi Peru și Columbia. Diferența este că în aceste țări sărbătoarea are loc pe data de 28 Decembrie și poartă numele de "Dia de los inocentes" (ziua celor naivi). Chiar dacă numele și data diferă, farsele care se fac sunt aceleași.

Ziua Păcălelilor este astăzi sărbătorită în Franța prin cadouri constând fie în felicitări cu pești, fie în bomboane de ciocolată în formă de pește. Există în Franța și o tradiție de a prinde pe spatele celui păcălit un pește de hârtie cu un ac cu gămălie.

Tradiția spune că păcălelile trebuie făcute până la ora pranzului. Păcălelile făcute după ora pranzului, deci după ora 12, se spune că aduc ghinion celui care păcălește. De asemenea, căsătoria nu este recomandată de 1 aprilie; se spune că bărbatul care se însoară de 1 aprilie va fi sub papuc toată viața.

Superstiție sau nu, adevăr sau minciună, primiți ziua de 1 Aprilie cu zambetul pe buze, cu optimism și cu poftă de viață. Și ...aveți grijă cui faceți farse! Alegeți farsele cu gust!

Redacția

HIV/SIDA

Dacă între timp v-ați informat cu privire la problematica HIV/SIDA, vă propunem un chestionar pentru a verifica dacă sunteți la curent cu tot ce implică acest lucru. Răspunsurile corecte le veți găsi mai jos. Nu trișați!

Test de evaluare a cunostintelor

Întrebare	Da	Nu
Poate orice persoană să fie infectată cu HIV?	☐	☐
Toate persoanele infectate cu HIV au SIDA?	☐	☐
Poate să se transmită HIV la primul contact sexual?	☐	☐
Se întâlnesc virusul HIV și boala SIDA la animale?	☐	☐
Se poate transmite virusul HIV prin înțepătura de țânțari?	☐	☐
Se poate transmite infecția HIV de la mamă la copil prin alăptare?	☐	☐
Se poate transmite infecția HIV prin apă sau alimente?	☐	☐
Se poate transmite HIV prin aer, de la o persoană infectată aflată în aceeași încăpere?	☐	☐
Se poate transmite HIV prin apa de la piscină?	☐	☐
Se poate transmite HIV prin mușcătura unei persoane infectate?	☐	☐
În perioada în care nu are semne de boală persoana infectată cu HIV poate transmite boala?	☐	☐
Ofera prezervativul o protecție 100% în prevenirea bolii SIDA?	☐	☐
Un test ELISA negativ înseamnă întotdeauna că nu suntem infectați cu HIV?	☐	☐
Există mai multe tipuri de teste HIV?	☐	☐
Putem considera că statisticile redau cu exactitate numărul infectațiilor HIV și bolnavilor de SIDA?	☐	

REDACTIA

Poate orice persoană să fie infectată cu HIV?
Răspuns corect: DA

Toate persoanele infectate cu HIV au SIDA?
Răspuns corect: NU

Poate să se transmită HIV la primul contact sexual?
Răspuns corect: DA

Se întâlnesc virusul HIV și boala SIDA la animale?
Răspuns corect: DA

Se poate transmite virusul HIV prin înțepătura de tânțari?
Răspuns corect: NU

Se poate transmite infecția HIV de la mama la copil prin alăptare?
Răspuns corect: DA

Se poate transmite infecția HIV prin apă sau alimente?
Răspuns corect: NU

Se poate transmite HIV prin aer, de la o persoană infectată aflată în aceeași încăpere?
Răspuns corect: NU

Se poate transmite HIV prin apa de la piscină?
Răspuns corect: NU

Se poate transmite HIV prin mușcătura unei persoane infectate?
Răspuns corect: NU

În perioada în care nu are semne de boală persoana infectată cu HIV poate transmite boala?
Răspuns corect: DA

Ofera prezervativul o protecție 100% în prevenirea bolii SIDA?
Răspuns corect: NU

Un test ELISA negativ înseamnă întotdeauna că nu suntem infectați cu HIV?
Răspuns corect: NU

Există mai multe tipuri de teste HIV?
Răspuns corect: DA

Putem considera că statisticile redau cu exactitate numărul infecțiilor HIV și bolnavilor de SIDA?
Răspuns corect: NU

REDAȚIA

COORDONATOR: PROF. ROXANA BĂRBULESCU
COLABORATORI: PROF. LUMINIȚA OLEXIUC
PROF. ARTEMIZA CÎNARU
PROF. MIHAELA COJOCARU
CONS. PSIH. CRISTINA CIURUMELEA
CLARISA ISTRATE
CENTRUL DE PREVENIRE ȘI CONSILIERE
ANTIDROG GIURGIU - Subinsp. Roxana Popescu

ȘI ELEVII: IRINA MUȘAT
DENISA RĂDOI
MITU VALENTIN
COSMIN CIUPRUN
AURELIA PANCU